nõukogu mõttele, mis ei ole meie riigielus uus, sest teda on varemgi katsutud ellu kutsuda majandusküsimuste kaalumiseks, kuid mis seni riigikogu kadestava konkurentsi tõttu oli jäänud varjusurma ja pikkamööda surnud täiesti välja. Seekord loodetakse majandusnõukogule suuremat edu.

13. veebruaril avaldab riigivanem dekreedina riigi majandusnõukogu seaduse. Selles öeldakse, et riigi majandusnõukogu ülesandeks on anda nõu ja olla abiks vabariigi valitsusele ja ta üksikuile liikmeile rahvamajanduse ja sotsiaalse olukorra korraldamisel ja arendamisel.

Oma ülesande täitmiseks riigi majandusnõukogu: 1. avaldab arvamust rahvamajandusse ja sotsiaalsesse olukorda puutuvate seaduseelnõude või nende põhialuste kohta; 2. vastavate ministrite ettepanekul avaldab arvamust ka muude rahvamajandusse ja sotsiaalsesse olukorda puutuvate kavade ja abinõude kohta; 3. esitab sooviavaldusi vastavatele ministeeriumidele rahvamajanduse korraldamiseks ja arendamiseks; 4. aitab ministeeriume abinõude läbiviimisel rahvamajanduse korraldamiseks ja arendamiseks.

Riigi majandusnõukogu seisukohta küsimata maksma pandud seadused saadetakse talle pärast maksmapanemist teadmiseks.

Riigi majandusnõukogu koosneb 25 liikmest, kes seatakse ametisse 2 aastaks. Riigi majandusnõukogu liikmeteks on 15 kodanikku, kes valitakse nõukokku vastavate kutse- ja majandusalade järele ja 10 kodanikku, kes nimetatakse nõukokku riigivanema poolt, arvestamata nende kutse- või majandusliku tegevuse ala.

Riigi majandusnõukogu liikmete vannutamisel pidas riigivanem neile kõne, milles ta ütles muu seas:

„Uue nõukoguga riigivalitsus ja seltskond esmakordselt asuvad tegelikule koostööle. Teie alustate oma tegevust ajal, mil riigiaparaat veel ei ole suutnud arendada oma tegevust täiel määral demokraatliku riigikorra kohaselt. Teie olete praegu ainukeseks seltskondlikuks esinduseks valitsusaparaadi juures. See on raske ülesanne. Teie kohus on ütelda oma arvamine valitsuse sammude puhul, kui see ka peaks minema lahku valitsuse seisukohtadest. . . . Meil tuleb langetada otsuseid majanduslikes probleemides sarnaselt, nagu seda nõuab konjunktuur. Teame riike, kus nende küsimuste otsustamine sünnib korporatiivse korra kohaselt. Seda teed meie ei taha käia. Meie ei taha luua mingit uut korda, vaid tahame tõmmata kaasa seltskonna jõude koostööle valitsusega."

Eesti kroonika 1935, lk. 31